

Ecclesia Dei Delft
lid van de Internationale Federatie UNA VOCE
In samenwerking met het
**Priesterbroederschap
Sint Petrus**

De stichting Ecclesia Dei Delft en de Priesterbroederschap St. Petrus verzorgen met verloop van Mgr. Van Luijn elke zondag een gezongen H. Mis volgens het Missale Romanum, uitgave 1962 (Tridentijnse Liturgie)

Locatie: Kapel van Huize St. Monica te Delft Noord aan de Aruba-
straat 2, nabij hoek Insulindeweg
Tijd: 11:00 uur

December 2005

4 2^e Zondag van de Advent
11 3^e Zondag van de Advent
18 4^e Zondag van de Advent
25 Hoogfeest van Christus Geboorte

elke zondag voor de H.Mis: Rozenkransgebed
iedere eerste zondag van de maand na de H. Mis: Lof met Eucharistische Zegen

Bereikbaarheid per openbaar vervoer:

Binnen Delft: tramlijn 1 Scheveningen-Delft vv, halte Brasserskade/
Insulindeweg
of buslijnen 60 en 62 richting Ypenburg, halte Aruba-straat,
Huize Monica

Den Haag; Voorburg; Rijswijk:
tramlijn 1 richting Delft halte Brasserskade/Insulindeweg
Overig:
trein naar station Delft Centraal, tramlijn 1 (t.o. station)
richting Scheveningen, halte Brasserskade/Insulindeweg

Bereikbaarheid per auto:

A13, Den Haag-Rotterdam vv, afslag Delft Noord

Informatie: pater Gerald Duroisin fssp, Oude Geldenaaksebaan 2, B-
3360 Bierbeek, België, 0032 4 72347158
J.P.Oostveen, A. van Schendelplein 135, NL 2624 CV Delft
0031 (0)15 2613849; info@ecclesiadei.nl
www.ecclesiadei.nl

Giften en donaties voor het bestrijden van onkosten en ter ondersteuning en uitbreiding van het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Petrus in Nederland kunt U overmaken op het rekeningnummer 75.79.498 (Postgiro) of 60.30.59.252 (ABN-AMRO bank te Delft) t.n.v. Stichting Ecclesia Dei Delft.

Nieuwe hoop voor de "oude Mis" ... of niet?

Door Robert Moynihan en Andrew Rabel

Hieronder volgt een vertaling van het artikel "New Hope for the "Old Mass"... or Not?" uit "Inside the Vatican" dat zeer uitgebreid ingaat op de voordracht die Mgr. Perl, secretaris van de Pauselijk Commissie Ecclesia Dei, gehouden tijdens de algemene vergadering van de FIUV in oktober 2005

Nieuwe hoop voor de "oude Mis" ... of niet? Er zijn tekenen die in die richting wijzen, sommige in een andere. Is er een Vaticaans document over dit onderwerp in voorbereiding? Misschien. De beslissing zal moeten worden genomen door Benedictus XVI...

VATICAANSTAD, vrijdag 28 oktober 2005.

Wachten... Dat is de stemming in Rome in deze oktobermaand.

Wachten waarop?

Op de besluiten van Paus Benedictus XVI.

De meeste "Vaticaan-watchers" wachten op persoonlijke besluiten in november betreffende de Romeinse curie. Zal Kardinaal Angelo Sodano worden vervangen als secretaris? Wie zal hem opvolgen? Dit soort vragen.

Velen wachten ook op de tekst van de eerste pauselijke encycliek. De afgelopen dagen wordt in brede kring gemeld dat de tekst klaar is, dat die in verschillende talen wordt vertaald en op 8 december zal worden vrijgegeven, en dat het een overdenking is over de woorden uit het Johannesevangelie, "God is liefde".

En bijna iedereen wacht op een of ander document over de criteria voor het toelaten tot de seminaries en wat het zal zeggen over homoseksuele aanleg als een beletsel voor de priesterwijding.

Maar slechts weinigen, zo schijnt het, zijn geïnteresseerd in wat Benedictus zal besluiten over de Romeinse liturgie - over de manier

waarop de goddelijke eredienst van de Kerk wordt vormgegeven.

Benedictus heeft al meer dan twintig jaar gezegd dat er ernstige vergissingen en gebreken zijn geweest in de wijze waarop de hervormingen van het Tweede Vaticaans Concilie werden doorgevoerd. En hij heeft herhaaldelijk geschreven dat een "hervorming van de hervorming" nodig is als middel tot herstel van de vergissingen en gebreken.

Maar er is geen aanwijzing, ofschoon Benedictus al meer dan een half jaar paus is (hij werd verkozen op 19 april), welke koers Benedictus zal volgen wat betreft de liturgie van de Kerk.

Wat de bisschoppensynode over de Eucharistie, die in Rome gehouden werd van 2 tot 23 oktober, heeft duidelijk gemaakt, is dat de overgrote meerderheid van de bisschoppen van de Kerk tegenwoordig het voorbehoud dat Benedictus maakt over de twijfelachtige aard van de conciliaire liturgische hervorming, niet deelt.

De stemming onder de synodebisschoppen met betrekking tot de liturgie was over het algemeen een aftasten, waarbij slechts weinig bisschoppen niet meer dan milde kritiek leverden op de liturgische omwenteling die de Kerk na het einde van het Concilie (1965) trof.

Maar begin oktober had een ambtenaar die een zeer nauwe relatie heeft met Paus Benedictus, Mgr. Perl, secretaris van de Ecclesia Dei Commissie van de Heilige Stoel (het orgaan dat contact houdt met die katholieken die gehecht zijn aan de oude Tridentijnse Liturgie, vooral van de groep rond aartsbisschop Lefebvre, die in 1988 een schisma veroorzaakte), een uitdagende gedachte die tot nu toe niet in de pers werd vermeld.

Het tijdschrift "Inside the Vatican" dat zich verwant weet met de hoop en de betrokkenheid die Paus Benedictus uitdrukt, heeft voortdurend en met veel belangstelling het werk van de Commissie Ecclesia Dei gevolgd.

Om die reden waren twee van onze verslaggevers aanwezig bij een op 8 en 9 oktober gehouden conferentie die onder auspiciën van Una Voce ("Met één Stem") werd gehouden; een groep die al 40 jaar heeft

gewerkt om de "oude Mis" beschikbaar te houden in de gehele Katholieke Kerk voor die gelovigen die deze Mis in die ritus willen bijwonen.

Op 9 oktober richtte Mgr. Perl zich tot de vergadering.

Op de eerste plaats bracht Mgr. Perl de groeten over van Kardinaal Castrillon-Hoyos, de prefect van de Congregatie voor de clerus en voorzitter van de Ecclesia Dei Commissie, hier oprecht aan toevoegend, dat Kardinaal Castrillon-Hoyos meer gedaan had om de oude liturgie te bevorderen dan een van zijn voorgangers.

Daarna schetste hij Benedictus' mening betreffende de liturgie. "We hebben al vijf of zes maanden een nieuwe Paus," zei Mgr. Perl "en ik moet toegeven dat de sfeer veranderd is. Wij staan opnieuw in de schijnwerpers." De kern van zijn betoog was duidelijk: in de maanden na de uitverkiezing van Benedictus is de Ecclesia Dei Commissie meer uit de "Vaticaanse schaduw" gekomen dan gedurende de voorgaande jaren.

Mgr. Perl zag een verband met het volgende: gedurende de laatste twee decades dat hij in dienst was van de Ecclesia Dei Commissie, "werd ik door veel mensen in Rome genegeerd." "Maar de laatste maanden," vervolgde hij, "wanneer ik nu op straat loop, staan mensen stil en groeten me."

Dit betekent niet dat de Ecclesia Dei Commissie nu plotseling een invloedrijk centrum binnen het Vaticaanse stelsel is geworden. Absoluut niet. "Wij zijn noch invloedrijk noch almachtig," zei Mgr. Perl.

"Toch," vervolgde hij, "waait de wind in Rome sinds de verkiezing van Benedictus in april uit een andere hoek."

Eén van de veranderingen: "Met Benedictus hebben we een Paus die veel boeken over de liturgie heeft geschreven. Dat schept voor ons verplichtingen om ze te bestuderen," zei Perl. "De liturgie is te

belangrijk om alleen aan liturgen te worden overgelaten".

Er zijn volgens Mgr. Perl een aantal interessante recente ontwikkelingen geweest. "Kardinaal Medina-Estevéz (voormalig hoofd van de Congregatie voor de liturgie) heeft onlangs een kerkgebouw toegewezen aan de zusters die verbonden zijn met de Sint Petrus Broederschap", zei hij. De Sint Petrus Broederschap viert de Mis overeenkomstig de oude ritus en is in volle gemeenschap met Rome. De betekenis hiervan houdt verband met het feit dat die Broederschap zich krachtig schijnt uit te breiden.

Mgr. Perl voegde hieraan het meest opzienbarende nieuws toe: dat de Vaticaanse theologen, kerkrechtkundigen en liturgen thans het gehele probleem bestuderen en onderzoeken wat er gedaan moet worden om "de hervorming te hervormen". Samenvattend: "Zij zijn een aantal belangrijke zaken op dit terrein aan het voorbereiden."

Hieruit blijkt duidelijk dat men een bepaald kerkelijk document op 't oog heeft. Wat zou het gevolg van zo'n officieel document kunnen zijn en wat zou erin kunnen staan? "Dat kan ik nu nog niet zeggen," zei Perl.

Hij voegde er nog iets aan toe. Verduidelijkend dat hij zijn eerlijke mening gaf ondanks dat hij niets met zekerheid kon zeggen, maakte hij een vergelijking met het bisdom Campos in Brazilië, dat gezien kan worden als een "mogelijk model" dat in de toekomst gevolgd

zou kunnen worden.

Het bisdom Campos, dat in een gebied van suikerplantages in het noordoosten van Brazilië ligt, is een unieke plek. Het werd in de periode vlak na het concilie bestuurd door bisschop Antonio de Castro Mayer (bisschop van Campos van 1949 tot 1981). Castro Mayer, een zeer traditionalistische bisschop die zich verzette tegen enkele documenten van Vaticanum II, heeft nooit de conciliaire liturgische

hervormingen uitgevoerd in zijn Braziliaanse diocees. Toen het Vaticaan hem in 1981 dwong om zich terug te trekken, werd de traditionele Latijnse Mis eigenlijk nog steeds gecelebreerd door iedere priester in elke kerk in Campos. Zelfs nadat hij zijn ontslag genomen had, was Castro Mayer in de jaren '80 nog steeds de leider van de traditionele katholieken in Campos, die een overgrote meerderheid vormden in het bisdom, omdat zij nog nooit gehoord hadden van een andere liturgie. Alhoewel dit spanningen met de nieuwe bisschop veroorzaakte, was er geen officieel schisma.

Toen diende Castro Mayer in 1988 samen met aartsbisschop Marcel Lefebvre in Ecône, Zwitserland, de bisschopswijding toe aan vier bisschoppen om de Sociëteit van Sint Pius X te leiden. Zij deden dit in weerwil van de nadrukkelijke opdracht van de Paus om dat niet te doen. Dit leidde ertoe dat de Heilige Stoel Lefebvre, Castro Mayer en de vier nieuwe bisschoppen geëxcommuniceerd verklaarde. Het "Lefebvre Schisma" was geboren.

Castro Mayer overleed in april 1991. De traditionele katholieken in Campos - nog steeds de overgrote meerderheid van alle katholieken in het diocees - werden nu geleid door bisschop Liciano Rangel, die in 1991 gewijd was door drie van de vier geëxcommuniceerde bisschoppen van de Sint Pius X Sociëteit. In Campos was er dus een traditionele katholieke gemeenschap die in aantal de overgrote meerderheid vormde; meer dan in enig ander diocees in de wereld - en het was in schisma.

Na een periode van meer dan tien jaar van afscheiding van Rome, verzoende bisschop Rangel zich op 18 januari 2002 met Rome, en Rome met hem.

De Heilige Stoel stelde Rangel aan als "Apostolisch Administrator van Sint Johannes Maria Vianney" - een soort denkbeeldig diocees binnen het gebied van het bisdom Campos, dat bleef bestaan met een eigen bisschop.

De op deze wijze tot stand gekomen oplossing veroorzaakte in het algemeen teleurstelling bij velen van de Sint Pius X beweging, omdat Mgr. Rangel uit eigen beweging toenadering had gezocht met Rome.

De apostolische administratie van Mgr. Rangel werd op deze wijze de

eerste "Tridentijnse Ritus Mis gemeenschap" ter wereld, met aan het hoofd een rechtmatige bisschop door Rome erkend.

Door dit besluit bracht Rome een schismatieke groep van traditionalisten terug in de gemeenschap van de Kerk - en aanvaarde tegelijkertijd de oude ritus als een volkomen rechtmatige ritus binnen het Rooms Katholicisme.

Maar hoe zou het Campos diocees door Rome als "model" kunnen worden gebruikt?

Perl gaf geen volledig antwoord. Hij overwoog dit wel als uitgangspunt: "Sommigen in het Vaticaan vragen zich af of deze (Campos) oplossing in de gehele Kerk kan worden toegepast."

Perl verduidelijkte dit niet, maar er mag worden aangenomen dat het precieze mechanisme waarop dit "model" kan worden toegepast "op de gehele Kerk", nog een punt van discussie is.

Het schijnt echter tenminste een mogelijkheid te zijn - en er gaan al enige tijd geruchten in publicaties - dat Rome misschien een voorstel overweegt om een wereldwijde "prelatuur" te creëren voor traditionele katholieken. De enige "prelatuur" in de Kerk is nu die van het Opus Dei, die in 1982 de status van "persoonlijke prelatuur" ontving van Paus Johannes Paulus II.

Uit de opmerkingen van Mgr. Perl op 9 oktober komen drie belangrijke feiten naar voren:

1. Dat de stemming met betrekking tot de oude liturgie veranderd is sinds de verkiezing van Benedictus XVI. Hieruit spreekt meer waardering voor diegenen die zich aangetrokken voelen tot de oude liturgie. (Vaticaanse Monseigneurs die Mgr. Perl eens negeerden, geven nu op het Sint Pietersplein bij wijze van groet een tikje met de vingers tegen de rand hun hoed.)
2. Dat om de veelvoorkomende problemen, veroorzaakt door de conciliaire liturgie, het hoofd te kunnen bieden, er een heel rustig en diepgaand debat is in Rome over wat er precies gedaan moet worden, zodat de Paus over dit specifieke probleem geïnformeerd kan worden.
3. Dat een poging wordt ondernomen om de ontevreden traditionalisten - de grootste groep is de Sociëteit van Sint Pius X - terug te brengen in

eenheid met Rome, mogelijk volgens het model van de Campos oplossing.

Mgr. Perl vroeg zich af: "Zal de Paus zijn werk voltooien? Heeft hij daar de tijd voor? Zal zijn remedie geaccepteerd worden?" Hij antwoordde: "Ik ben geen profeet - maar dikwijls zijn er zowel schaduwkanten als lichtpunten, zoals bij de eerste christenen toen zij uit de catacomben kwamen."

De gedachten van Mgr. Perl komen overeen met die van de Hongaarse geleerde op het gebied van de liturgie, Laszlo Dobszay, die in zijn recente boek "De Bugnini Liturgie en de Hervorming van de Hervorming" aantoont dat "de Tridentijnse liturgie verwant is aan de Romeinse liturgie. Indien de Tridentijnse liturgie in wezen niets anders is dan de oude Romeinse liturgie zelf, kan ze niet worden afgeschreven als Renaissance of Barok of als 'gedateerd' (het product van een bepaalde historische periode)."

Wij van "Inside the Vatican" kennen Mgr. Perl al 20 jaar - met inbegrip van de jaren toen hij over het Sint Pietersplein liep en bijna door niemand gegroet werd. En we hebben hem nog nooit zo positief horen spreken over de traditionele Mis. In woord en gebaar was Mgr. Perl

